

PASILLI 4/94

Postiliiton Pasilan osasto ry:n tiedotuslehti

Talvi on taas tulossa

PASILLI

4/94

9.Vsk

Postiliiton Pasilan Osasto
ry:n tiedotuslehti

Osoite:
PL 25, 00231 HKI

Puhelin:
(90)-9204517260

Tili
PSP 442318-8

ISSN 0785-532X

Toimitusneuvosto:
Pekka Lavento
(Päätoimittaja),
Juhani Lohikoski
(Toimitussihteeri),
Ari Mälkönen, Kari
Pihlaviita,
Juha Öhman

Painopaikka:
Painatuskeskus Oy,
Pikapaino

Pääkirjoitus 19. syyskuuta

Työnantaja tilille mielivallastaan

Pasilli palaa kehiin kesätauoltaan. Syksy on tullut ja tuonut sateet mukanaan. Kesäkuun viimeinen päivä 23 ammattiosastomme jäsentä irtisanottiin laittomasti työnantajan mielivaltaisen henkilöstöpolitiikan suorana seurauksena, näiden joukossa tämän lehden toimitussihteeri ja allekirjoittanut (päätoimittaja).

Työnantaja on joutumassa syrjintäpolitiikastaan ja mielivallastaan leivättömän pöydän ääreen vastaamaan teoistaan. Hyvä näin. Väärä ryyttä kärsineille se ei tuo kuin osalohtua, mutta parempi sekin kuin ei mitään. Asia viedään ensin työtuomioistuimeen ja jos sitä ei jostain syystä sinne oteta, käydään raastuvanoikeustie.

Ratkaisunpäivä lähenee

Maamme hallitus ja istuva presidentti jatkavat EU-ratkaisun tuputtamista väkisin kansan kurkusta alas. Leimakirves heiluu ja maata ajetaan yhä voimakkaammin eurokuntoon. Työllisyystilanteen osalta olemmekin jo ylikunnossa. 16. lokakuuta me, kansalaiset voimme sanoa kantamme. Haluammeko pitää hyvinvointi-yhteiskunnan julkisine palveluineen vai siirtää pääosan taloudellisesta vallastamme eurovirkamiehille ja astua osaksi epädemokraattista suurvaltaa? Jokainen tekee päätöksensä itse. Epävarmoille suosittelun vaihtoehtoa EI, koska katumukseen ei liittymisen jälkeen ole mahdollista, mutta liittyä voimme aina myöhemmin uudelleen.

Sisällisluettelo

Tekniset.....	sivu 2
Puheenjohtajan terveiset.....	sivu 3
EU äänestyksestä (Pekka Lavento).....	sivu 4
Mikä on yhteitoiminnassa muuttunut seitsemässä (Teuvo Pykönen).....	sivu 6
Istu ja pala (Toivo Saksala).....	sivu 7
Mielipidekirjoituksia.....	sivu 8
Teutori's One Hundred Sentences.....	sivu 12
Kultakenttien kutsu (Oiva Varjos).....	sivu 14
Moottoripyörällä Eestiin (Oskari).....	sivu 18
Matkaraportti Pietarista (Backman).....	sivu 20
Raportti info-tilaisuudesta (Pekka Lavento).....	sivu 22
Urheilua.....	sivu 23

Puheenjohtajan terveisiä . . .

Riittävysehdoistamme

Jossain vaiheessa tulee mieli katsella menneitä. Onko sittenkään tullut tehtyä kaikki se, mikä oli mahdollista? Toisilla riittävysehdot ovat varsin vaatimattomat. Riittää, kun kuuntelee sujuvasti ongelmia. Riittää, kun puuhastelee jotain ja kertoo jollekin, että tuollakin on ongelma ja ongelmainen. Riittää, kun tekee jotain tietäen, ettei asia oikene vaan kohde. Riittää, kun hakkaa päätä seinään ja voivottelee, että ainakin yritin. Riittää, kun tekee jotain ja tavoitteesta osa toteutuu. Minulle ei riitä moinen. Siinä on ongelmaa kerrakseen. Tulos pitäisi olla tavoitetta parempi, pitäisi yllättyä iloisesti, että tsemppi johti tulokseen, jota piti optimaalisena. Tulosten ei kuitenkaan pitäisi olla muualta pois. Järkevyys on sitä, että kaikki kokisivat "voittaneensa" oikeasti, eikä leikisti selitellen.

Ongelmien ajautuminen avoimeen konfliktiin synnyttää arvovalta-asetat. Tällaisessa vahvat pärjäävät ja heikot sortuvat. Tämä on nykyhenki. Pasilan osaston jäsentenkin kohdalla monelle on näin käynyt. Ikävintä on, että moni on myynyt itsensä ja polkee entisiä kavereitaan ikäänkuin muka itse selvitäkseen. Todellisuudessa itsensämyyjät tuhoavat itseään ja jäävät siitä nalkkiin. Selviytyvät kyllä vaihtamalla ympäristönsä, mutta heidän yleinen arvostuksensa romahtaa – tietenkin heitä arvostetaan aikansa uusissa ympyröissä; niin kauan kuin heistä on puristettu mehut pois ja kunnes heidät heitetään kuin tiskirätti roskikseen.

Nyt työnantaja kuvittelee voittaneensa jotain, kun sai päähänpotkittuja kolhittua ulos talosta. Mikään ei yksinkertaiselle työnantajalle riitä. Aina vain enemmän ja enemmän pitäisi puristaa. Pitäisi löytää taas uusia nöyryytettäviä, pitäisi löytää uusia kiitollisuudenvelkaisia rutistettavia. Sitten vielä kehdataan puhua tuloksesta, henkisen väkivallan turmiollisuudesta ja vieläpä työntekijöistä "parhaana voimavarana". Silmälasiansa sisäpinnan näkevät työnantajan edustajat törmäävät vielä lasiansa peilikuviiin tiellään, jota luulivat auvoiseksi. Nousukkaiden luontoon kuuluu romahtaa. Ja sitä on edessä ja takana. Ei paljon sääliä, kun ropisemisen aika tulee. Nostellaan vain hartioita ja todetaan: so what!

Syksystä tulee jälleen kova. Konkeiloita on edessä. Porukkaamme yritetään jälleen hajoittaa eri keinoin. Kihisevän kuhisevat parstakertoimelliset tiimin- ja solunvetäjät riekkuvat lukujensa kanssa ja vakuuttelevat yksilöyksilöltä omaa ylemmyyttään ja pompottelevat keskinertaisuudessaan omasta mielestään alaisiaan. Tästä puuttuu enää tulilanka, ainekset ovat valmiina. Jos ei kyetä luomaan vahvaa perustaa jonkinlaiselle pysyvyydelle ja motivaatiolle, niin vetäjät saavat tunnetut päät käteensä. Monen vetäjän tulisi ajoissa tehdä henkilökohtainen ratkaisu ja ajoissa lähteä alta pois. Henkisesti monelle olisi hyvä myöntää kyvyttömyytensä. Ei ole häpeä tunnustaa epäonnistuneensa; yksilön kehityksen kannalta tämä voi olla erittäin suotavaakin.

Pasilan osasto jatkaa valitsemallaan tiellä. Jäsenistö takana voimme tehdä sen, mitä meidän tulee tehdä siedettävän

työympäristön aikaansaamiseksi. Jos joku meistä putoaa, niin muut jatkavat. Muistetaan, että pasilalaiseen ammattiyhdistyskulttuuriin kuuluu auttaa työtoveria paitsi ylämäessä niin myös toppuutella alamäessä. Meillä on mahdollisuus, jos niin haluamme ja jos kukin kohdaltamme nostamme hiukan riittävytemme rimaa.

Teutori Pykönen

EU äänestyksessä kyse hyvinvoinnista ja työllisyydestä

Kamppailu Suomen EU-jäsenyydestä tiivistyy. Lokakuun loppupuolella kansalaisille annetaan mahdollisuus sanoa kantansa kysymykseen. Eriasia on toteutuuko tässä syksyisessä kansanäänestyksessä todellinen demokratia.

Euroopan Unionin jäsenyyttä kannattavalla puolella on mahtavat voimat takanaan. Kyllä vaihtoehdon puolesta toimii niin tasavallan presidentti, kuin kaikkien palkansaajakeskusjärjestöjen johtokin, puhumattakaan talouselämän suurista vaikuttajista. Myös suurimmat puolueet ovat pääsääntöisesti EU-jäsenyyttä kirkuvassa leirissä.

Rahan mahtia ja suurta sumutusta

Raha ei tule olemaan este "kyllä EU-jäsenyydelle" kampanjoivalle puolelle, myöskään julkisuuden saanti. Maan suurin sanomalehti **Helsingin Sanomat** on näkyvästi ankkuroitu ajamaan tätä kansallisen itsetuhon ratkaisua.

Jäsenyyttä ajava suuntaus on pitänyt huolen myös ns. mielikuvapuolesta. Kannattajien tärkein ase on puhdas sumutus ja perusteettomat uhkailut. **Zhirinovskilla** ja Venäjän arvaamattomuudella uhkaillaan, väitetään, ettei Suomella ole muuta mahdollisuutta, vedotaan huonoon kansalliseen itsetuntoon tyyliin "näytetään, että kuulumme Länsi-Eurooppaan".

Ei EU-kampanja nojaa asialinjaan

4

kuva: Veikko Koivusalo

Kriittisesti Euroopan Unionin jäsenyyteen suhtautuva puoli turvautuu asiantietoon. Sillä on käytössään vain valtioneuvoston myöntämät tiedotusrahat. Talouselämältä ei rahaa tipu.

Yksi kuvaava esimerkki talouselämän suhtautumisesta on se, ettei yksikään mainostoimisto uskaltanut ottaa vastaan Ei EU:lle kampanjan suunnittelua ja toteutusta peläten kaupallisten suhteittensa kärsivän.

Järjestäytymisaste ja ammattiyhdistysliike heikkoja EU:ssa

EU-hinku on kova myös SAK:n johdolla. Keskusjärjestöjen Eurooppa Yhteistyö KEY anoi ja sai rahaa valtioneuvoston EU-tiedotusmäärärahoista "puolueettomaan tiedotukseen". Palkansaajien Kriittisen EU-foorumin tiedottaja Esa Ylikoski kertoo KEY:n kui-

tenkin propagoivan sumeilemattomasti Suomen EU-jäsenyyttä. See ei ole myöskään suostunut yhteistyöhön kriittisen puolen kanssa, vaan noudattaa Ammatillisten keskusjärjestöjen korkeimman johdon kritiikitöntä linjaa. KEY-tiedotteita tutkiessa on kyllä vaikea löytää häivähdystäkään puolueettomuudesta.

Tosiasia on, että EU-maissa ammattillinen järjestäytyminen on rajusti heikompaa kuin pohjoismaissa ja Suomessa. Myös ammattiyhdistysliikkeen vaikutusvalta yhteiskunnassa on Euroopan Unionin maissa varsin heikko.

Ammattiyhdistysliikkeen asema EU-maissa heikkeni jo 1980-luvun aikana. Järjestäytymisprosentit laskivat ja nk. epätyypilliset työsuhteet laajenivat. Epätyypillinen työsuhteella tarkoitetaan mm. osa-aika- ja kausityötä, työvoimanvuokrausta, itsensä työllistämistä.

1990-luvulla ongelmat ovat jatkuneet. Ammatillisen järjestäytymisen las-

kua pimitetään tai sitten sitä ei pystytä enää seuraamaan. Tuoreimmat tiedot järjestäytymisprosentista EU-maissa julkaistiin tänä vuonna 1994 Euroopan ay-instituutin julkaisussa. Useimpien maiden osalta tuorein tieto järjestäytymisprosentista oli vuodelta 1988, Espanjan osalta kuitenkin vuodelta 1985. Ja millaisia nuo luvut olivat? Ohessa pari järkyttävää esimerkkiä:

- Belgia 53%
- Hollanti 25%
- Ranska 12%
- Kreikka 25%
- Espanja 16%
- Saksa 34%
- Iso-Britannia 33%

Yleensäkin vain kolme EU:n jäsenmaata ylitti 50% rajan ja näistä yksi oli pohjoismaa Tanska. Suomessa järjestäytymisprosentti on yli 80!

Mikäli 90-luvun tietoja salataan, sen tarkoitus on selvä: estää Suomen, Ruotsin ja Norjan palkansaajia ja ay-aktiiveja huolestumasta ay-liikkeen kohtalosta ennen ratkaisevaa syksyn kansanäänestystä.

Palkansaajaväestö polvilleen EU-jäsenyyden myötä

Eräs väite EU-jäsenyyden puoltajilta kuuluu, että "Pohjoismaiden ay-liikkeitä kaivataan laittamaan Euroopan ay-asiat kuntoon. Toive on varmasti ymmärrettävä, mutta tavoite turhan suuri. Kuinka Suomen ay-liike voisi muuttaa Euroopan Unionin käytäntöä? Todennäköisempää on, että EU pistää Suomenkin palkansaajaväestön polvilleen kaikkivoivan pääoman edessä. EU-tuomioistuinnan voi päättää, että ay-liikkeen vaatima ja ylläpitämä sopimusjärjestelmä on kilpailun este.

Hyvinvointi tärkeä teema kriittisille palkansaajille

Palkansaajien kriittinen EU-foorumi teroittaa omassa kampanjassaan EU-jäsenyyttä vastaan hyvinvointi-Suomen säilyttämistä ja sen kehittämistä eteenpäin. Hyvinvointi-Suomeen liittyy pal-

jon positiivisia saavutuksia, jotka työväenliike on pääsääntöisesti taistellen saavuttanut kansan nautittavaksi.

Työttömyysturva on Suomessa reilusti yli keskimääräisen EU-tason, kuten kaikki muukin sosiaaliturva. Naisten mukanaolo työelämässä kuuluu suomalaisen yhteiskuntaelämään. Euroopan Unionissa se on selkeästi vähäisempää.

EU-jäsenyys vähentää julkisen sektorin työpaikkoja Suomessa. Julkisen talouden alasajoa edellytetään jo Euroopan komission, EU:n tärkeimmän päättävän elimen lausunnossa Suomen EU-jäsenyydestä. Nämä työpaikat eivät korvaannu mitenkään. Suomen vientiteollisuus ja ulkomaankauppa ovat jo ETA-sopimuksen myötä Euromarkkinoilla. Itseasiassa nykyinen tilanne on viennin ja ulkomaankaupan kannalta parempi kuin EU-jäsenyys. Jäsenyys loisi Suomen ja muun maailman välille EU:n tullimuurin, jonka tasosta päätehtään Brysselissä. Nykytilanne sallii kauppasopimukset myös Euroopan ulkopuolelle. EU-jäsenyys hyödyttääkin vain suuria vientiyrityksiä, jotka voivat suuren kapasiteettinsa vuoksi luoda kilpailuetua. Ns. PK-sektori tulee jäsenyyden myötä olemaan vaikeuksissa EU-markkinoilla.

Oma työllisyyspolitiikka mahdotonta EU:ssa

Euroopan Unionin ja EMU:n (talous- ja rahaliitto) kriteerit vievät pelivaran kansalliseen työllisyyden hoitoon. Kun julkinen nettovelka ei saa ylittää tiettyä tasoa, ja kun julkisen talouden osuus kansantuotteesta ei saa ylittää tiettyä tasoa on yhteiskunnan keinot hoitaa työllisyyttä vähissä. Onkin laskettu, että kolmen prosentin vuosittaisen talouskasvun vallitessa EU-jäsen Suomessa olisi silti vuonna 1999 15% työttömyys. Eikö työllisyys, sosiaalinen hyvinvointi ja demokratia ole tärkeämpiä arvoja, kuin epämääräinen imagoetu?

Vallansiirto käynnissä

Euroopan Unionissa on käynnissä selvä vallansiirto. Työntekijöiltä siirretään pieniä vaikutusvallan rippeitäkin työnantajapuolelle, pääoman hellään

huomaan. Samanlaista siirtymistä kohti avointa isännänvaltaa tapahtuu myös työttömyyden kuristamassa Suomessa, osittain juuri siksi, että maata sopeutetaan EU-tasoon. Jos haluamme katkaista tällaisen kehityksen meidän täytyy sanoa reilusti EI lokakuun kansanäänestyksessä. Jos tunnet pienintäkään epäilystä maamme EU-jäsenyyttä kohtaan, äänestä EI. EU-jäsenyys on peruuttamaton ratkaisu, hyppy kuilun partaalta sen pohjalle.

Tiesitkö, että

-Valtionvarainministeriön mukaan Suomen valtio tarvitsee vuonna 1995 yli 10 miljardia markkaa lisää velkaa, mikäli liitymme Euroopan Unioniin?

-Keskioluen hinnannousu johtui EU-jäsenyyteen sopeuttamisesta

-Euroopan Unioni käyttää vuodessa keskimäärin yli 20 markkaa asukasta kohden tupakan viljelyn tukemiseen

-53% Euroopan Unionin budjetista menee maataloustukiaisiin

-Arvonlisävero syö pääsääntöisesti koko paljonpuhutun

elintarvikkeiden hinnanlaskun, joka EU-jäsenyyden myötä tulisi

Pekka Lavento

Seitsemän vuotta sitten ja nyt: Mikä on yhteistoiminnassa muuttunut?

Sattui käsiini vanha Pasilli. Vuodelta 1987. Olin kirjoittanut siihen artikkelin "Piripintaa ja vaahtoa" – otsikolla. Aiheen olin repäissyt Leppälä-Elkelän henkilöstöhallinnon tutkimuksia ja selvityksiä 4/87 (PTH) kirjasta. Teoksessa oli tutkittu yhteistointamenettelyä budjettisidonnaisessa PTH:ssa ja mahdollisesti liikelaitostuvaa yritystä ennakoiden.

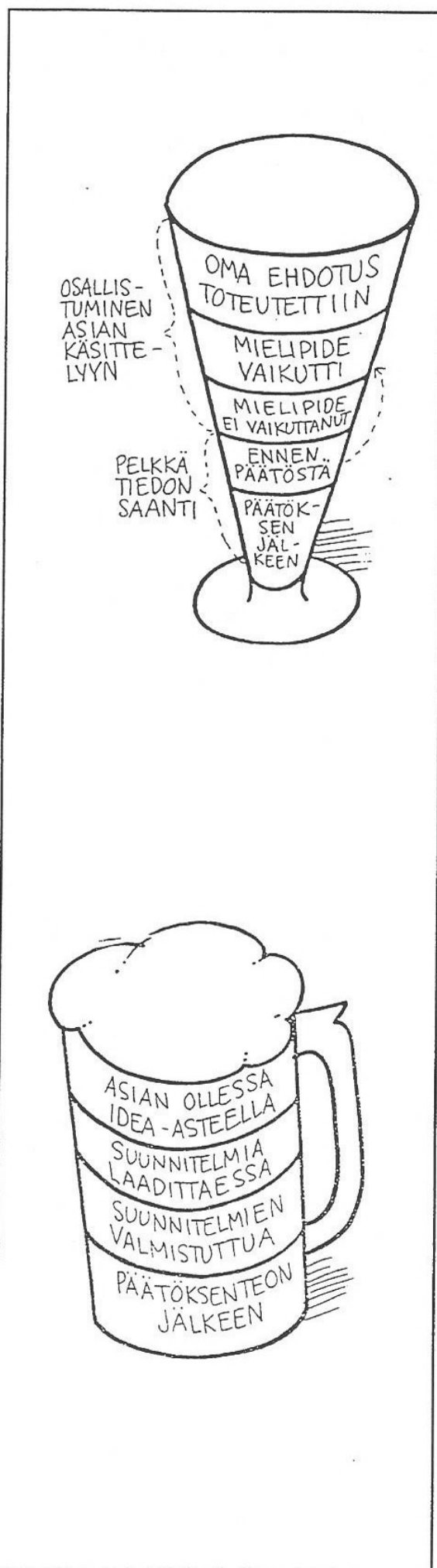
Tutkimuksen 1987 tulos ja reaalitila Pasilan näkövinkkelistä

Tutkimuksessa varsin kattavasti ja tilastollisesti tyydyttävällä tavalla kyseltiin päälliköiltä, työnjohdolta, luottamusmiehiltä ja suoritusportaalta, miten he kokevat yhteistoiminnan.

Tutkimus: "Ylempi organisaatiotaso tavallisesti asettaa päätöksenteolle varsin tiukat kehykset... vapaan sopimisen alue on pieni... yhteistoiminta koetaan pelkkään tiedottamiseen rajoittuvaksi näennäisyhteistoiminnaksi".

Nyt: Valtioneuvosto ja siellä viinasputiikki (LM välikätenä) pumppaavat PT-Konsernilta ulos "omistajana" minkä saavat. Posti Oy:ssä pitäisi tulla vuodet tehdä noin 200 miljoonan tulos vuositasolla. Kirjeen ja Kuljetuksen tulisi tehdä oma pottinsa Posti Oy:lle. PKS-tuotantoalueen tulisi tehdä oma pottinsa Kirjeelle ja Kuljetukselle. Jokaisen tiimin pitäisi ulostaa PKS-tuotantoalueelle kustannussäästönsä. Jokaisen solun pitäisi repiä tiimilleen voita. Jokaisen työntekijän tulisi lypsyttää itsestään hienpisarat solulleen.

Tässä raamit. Mikä on muuttunut.

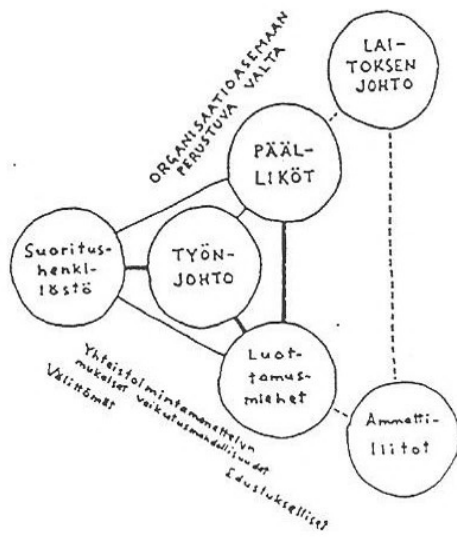

Yhteistoiminta on enintään tiedottamista käytännössä. Kehittäminen on: ei niinkään tuloksen tekemistä vaan kustannusten pitämistä budjettiraameissa ja raamien alittamista. Yhteistoiminta on aidosti mahdotonta, kun ei koskaan tiedä, mikä tulos riittää ja kun tulomarkoista ei puhuta. Puhutaan vain työntekijöistä kustannuserinä. Ideat työntekijöiltä kelpaavat ja tuloksena on työkaverin uloslento tai parhaassa tapauksessa oma lento.

Tutkimus: Luottamusmiehet ovat työntekijöiden kannalta avainasemassa, sillä työnjohto ja suoritusporras tuntevat huonosti yt-menettelyn. "Päälliköistä kolmannes ja työnjohdosta yli neljännes katsoo, että yhteistointamenettely on ylimääräinen monimutkaistava vaihe asioiden käsittelyssä".

Nyt: Kun ammattiosastomme joutui irtisanoutumaan virallisesta yhteistointamenettelystä viimeksi keväällä, ei sitä huomannut kukaan. Uudessa tiimi- ja soluorganisaatiossa vetäjät ovat täysin laiminlyöneet keskustelut ja yt-menettelyn luottamusmiesten kanssa, korkeintaan pakon edessä, kun luottari on kolkutellut ovella. Mutkat on laitettu suoriksi ja ryhdytty suoraan painostamaan yksittäisiä työntekijöitä ja pitämään erilaisia kuppikuntapalavereja käytävillä. Työntekijät eivät osaa ja ehkä uskallakaan ottaa enää yhteyttä luottariin, jotta tietäisivät missä mennään. Huhuilu on poikaa ja luottareita mustamaalataan jopa ammattiosastomme jäsenten kautta. Tällainen tie johtaa sattumanvaraisuuteen, jota ei hallitse kohtaan. Ei edes työnantaja. Tällöin ainoa kokoava voima on ammattiosastomme johdonmukainen linja, joka vielä jyrää ja jyrää, kunnes aitoa yhteistoimintaa esiintyy. Ehkä siinä muutaman vastapuolen

joutavien solun- ja tiiminvetäjien hömpötyksistä huolimatta. Tuloksen tekevät aina työntekijät, eivät saksanseisotat ja ynäilijät, jotka osaavat vain "miinuslaskun".

Arviostani seitsemän vuotta sitten:

"Olisiko jälleen aika korostaa tuoreelle Helsingin Postikeskuksen pääl-

likkö- ja työnjohtotasolle, kuten koko laitoksen johdollekin, että kaikki liittyy kaikkeen. Asenteiden ja sitä myöten toiminnan on muututtava myös "suoritus-

vakavuuteen yhteistoiminnassa vaikkapa liikelaitostilanteessa. Toivoisin, että kyseinen pikari-tuoppi-tutkimus kuluisi työnantajan käsissä - sinnehän se on kai tarkoitettukin?"

Arvioni nyt:

Liikelaitos tuli ja tuli yhtiö. Postikeskuksessa on mennyt satoja työpaikkoja. Olinousukausi ja lamakausi ja nyt ollaan nousussa. Mikään ei riitä. Yhteistoiminta on mitä yllä kuvasin. Paljon pitäisi kirvestä käyttää, että järjenlastuja irtoaisi. Oravanpyörä vain pyörii ja uudet työnantajan juoksupojat hyörii. Ei muuta voi kun kehottaa katsomaan oheisia kuvia: pikaria ja tuoppia.

Teuvo Pykönen

pään on vielä kääntyiltävä.

Tutkimus: "Yhteistoimintamenettelyohje on menettelytapaohje, eikä velvoita osapuolia ohjeen noudattamiseen".

Nyt: Yhteistoiminta on työntekijäin edushenkilöiden sitouttamisyrittystä järjettömiin säästötavoitteisiin. Kun ei tiedetä tulosmarkoista, kun on jatkuvasti epäiltävä "tilastoja" ja niiden hurjapäisiä tulkitsijoita, niin aitouteen yhteistoiminnassa uskovat saavat uskoa samalla joulupukkiin. Kun jatkuvasti nähdään ylik-silöiden, vetäjien huijausyrityksiä, epätoivoista pätemistä ihmisjohtamisalueella, niin surulliselta tuntuu.

Laki yhteistoiminnasta yrityksissä (725/78) sanoo 7 §:ssä: "Milloin yhteistoimintamenettelyn piiriin kuuluva kysymys koskee yrityksen jonkin toimintayksikön tai työosaston työntekijöitä yleisesti, käsitellään asia asianomaisen henkilöstön edustajan kanssa." Luottamusmies on siis aina avainasemassa, kun jonkun solun tai tiiminsisällä tapahtuu jotain. Ei ole olemassa yksittäistä työntekijää, jonka asia ei koskisi muita työntekijöitä solussa tai tiimissä. Jos joku tekee jatkuvasti ylitöitä, niin hän on heittämässä ulos työtoveriaan. Jos tehdään sijaisetta jatkuvasti, niin ne jotka siihen suostuvat eivät huomaa, että ikääntynyt tai rauhallisemmassa tahdissa töitään tekevä siitä kärsii. Esimerkkejä on lukuisasti. Vain ammattiosastoon kiinteää yhteyttä pitävä luottari voi toimia johdonmukaisesti, siten että yhdessä työsuojeluasiamiehen kanssa voidaan työyhteisöä kehittää jonnin-

ISTU töissä JA PALA loppuun

Jokaisena syksynä tarjoaa työnantaja uuden muoti-ilmiön, tänä syksynä se on keinottelu työajoilla. Pitkin kevättä ja kesää on pohjustettu "joustavuutta" ja työajoissa olevien etujen karsimisista. Yötyön aikahyvitykseen oikeutettujen henkilöiden määrä pienenee jatkuvasti.

On varmaan parasta aloittaa uudelleen keskustelut yötyön aikahyvitykseen oikeuttavasta työstä ja mahdollisuuksista laajentaa aikahyvitystä muuhunkin haittatyöhön. Koska en usko vieläkään, että rahalla voi korvata yö/vuorotyön aiheuttamat terveydelliset ja sosiaaliset haitat.

Meidän paikallinen sovellutus työajan lyhentämisestä on ilmeisesti edelleen työnantajalle vaikea asia, vaikka käytäntö on ollut voimassa jo vuosia. 80-luvun lopussa SAK:n keskeisimpiä tavoitteita oli lyhentää työaikaa 35 viikkotuntiin. Tavoitteesta saavutettiin noin puolet.

Eri aloille syntyi erillaisia käytäntöjä soveltaa lyhennystä. Jotkut alat saivat ns. Pekkaspäivät jotkut alat päivittäisen lyhennyksen (21 minuuttia per päivä) myös viikottaista lyhennysmallia kokeiltiin joillekin aloille. Vaikka Postissa pääsääntöisesti lyhennys toteutettiin päivittäisenä, meillä Pasilassa ja joissain muissa lajittelukeskuksissa sovittiin lyhennys toteutuvaksi kokonaisina työpäivinä. Myöskin herrasmiesmäisesti sovittiin, työn urakaluonteisuus huomioiden, jaksojen

työajoista. Entiset vuoropäälliköt olivat ilmeisesti herrasmiehiä tiiminvetäjät eivät, koska käytäntöä on nyttemmin muutettu lähes kaikissa tiimeissä. Miksi? Saadanko meidän oma työajan lyhennysmallimme näin tuntumaan epämiellyttävämmältä. On näköjään aika viedä työ loppuun tavoiteltuun 35 viikkotuntiin palkkoja alentamatta.

Varsinaisiin työaikojen joustoihin ei nykyinen TES:mme vielä onneksi anna mahdollisuuksia siten kuten työnantajat ovat niitä halunneet. Pari erillis-TES:ä on jo Liiton toimesta kuitattu joissa joustoihin on suostuttu. Sääli, että näin kävi ilman laajaa jäsenkeskustelua. Tuskin Postiliitolla tai työnantajallamme on sen parempaa tietoa työaikajoustojen todellisista vaikutuksista kuin meillä maksavilla jäsenillä. Ainoat todelliset asiantuntijat taitavat olla eräät ammattijärjestöään tiuhaan vaihtavat solunvetäjät, joiden huhutaan harrastavan erillaisten yksilöllisten työaikatarkaisujen tarjoamista harvoille ja valituille.

Toivo Saksala

Demokratian heikkouksista

Kuten tunnettua on jäsenistö yksimielinen ainoastaan silloin kun yhteinen vaara tai yhteinen saalis (palkankorotukset, muut etuudet) jäsenistöä yhteen ajavat.

Heti kun nämä syyt lakkaavat vaikuttamasta pääsee valloilleen itsekkyyden raatelemat voimat tavalla, joka muistuttaa nälkensä tyydytetyksi saanutta susilaumaa.

Kukin jäsen hajaantuu omalle taholleen toisistaan enää välittämättä. Heti kun uusi vaara uhkaa tai näköpiirissä on uusi saalis tai muu etuus niin taas jäsenet kokoontuvat liikuttavan yksimielisinä demokratian nimeen ahneuttaan vain vaivoin peitellen saaliin toivossa.

Koska demokraattisessa hallintomuodossa päätökset edunvalvonnallisten toimenpiteiden toiminnallistamisesta tehdään pääosin enemmistöperiaatteella ei voida olettaa päätösten useinkaan olevan erityisen asiantuntevia, sillä enemmistö ei koskaan voi olla järkevää eikä asiantuntevaa.

Kun enemmistöperiaatteella tehtyjen tärkeiden päätösten vastuullisuutta punnitaan, joudutaan huomaamaan henkilökohtaisen vastuullisuuden lähes kaik-

kinainen puuttuminen.

Ainahan voidaan vedota milloin minäkään ryhmän (enemmistön) tekemiin päätöksiin ja kuten hyvin tiedetään, enemmistöä ei koskaan saada vastuuseen mistään.

Enemmistöhän päättää siitä, mikä on oikein ja mikä väärin. Riippumatta siitä, mikä on oikein, mikä väärin. Asiantuntijavallan käyttö johtaa yleisen tiedon nousuun ja on siten siis positiivista verrattuna muuhun vallankäyttöön. Asiantuntijat ovat usein ainoita, jotka näkevät pulmatilanteiden koko mutkikkuuden.

Ajattelun puute ja hyväuskoisuus, joka saa ruokansa populismista ja kansankiihotuksesta, ovat demokraattisen hallintomekanismin parhaat kaverit. Valitettavasti hyväuskoisista ei ole edunvalvonnallisten uudistusten läpiviejiksi. Sillä raaka maailma ja julmat verijuotikkaan oloiset ihmiset eivät ainoastaan käytä hyväuskoisia hyväkseen, vaan myös syövät heitä.

Ay-liikkeen johtaminen pitäisi vastuuttaa asiantuntijaryhmälle, joka olisi henkilökohtaisessa vastuussa toiminnan tuloksellisuudesta myös taloudellisessa mielessä. On helppo huomata, että ay-liike on menettämässä joukkoliikkeen luonteensa sekä työväenhenkisen arvo maailmansa. Kun näin tulee käymään emme myöskään tarvitse hallintokoneiston ylläpitämiseksi demokraattisia

valintakeinoja.

AY-liike on menossa yhä selkeämmin toimintansa luonteesta johtuen vakuutusyhtiö-toiminnan suuntaan. Jäsenistö ei liity AY-liikkeeseen sen joukkoliikkeen luonteen vuoksi, vaan turvatakseen etunsa mahdollisen työttömyyden sattuessa. Siten siis jäsenmaksut eivät ole jäsenmaksuja, vaan vakuutusmaksuja pahan päivän varalle.

Olemme siis vakuutusyhtiön kaltainen liike, jolle jäsenet voivat oikeutetusti asettaa tulostavoitteita, mutta mihin siihen tarvitaan demokratiaa?

Kai Backman

Kyllä Suomelle – EI EU:lle !

Lokakuun kuudestoista päivästä uurnille. Tuleeko koko Suomesta uurnakelpoista – se riippuu meistä. Lähiaikoina käydään tosi mediapeliä siitä, että liitytäänkö Euroopan Unioniin vain ei. Kaikki on jo tehty valmiiksi, että neuvotantava jäsenäänestys hoidetaan, että suomalainen vaalikarja noudattaa isoisempiensa viitoittamaa tietä. Koko valtaklikki on jo myynyt Suomen jononkin. Aion äänestää vastaan, en vain siksi, että olisin aina vastaan, vaan siksi, että tosiasiat ja tulevaisuuden ennakoiminen näin vaativat.

Mitä on Maastrichtin sopimus?

Aikanaan oli Rooman sopimus, joka oli pohja EY:lle. Maastrichtin sopimus vie pidemmälle Euroopan yhdysvaltoja. Suomi on sopimuksen hyväksynyt etukäteisehtona, kun haki jäsenyyttä Euroopan Unioniin.

Mitä uusi sopimus pitää sisällään?

– EY muuttui valtioiden liitosta EU-liittovaltioksi

– Brysselissä päätetään seuraavista asioista: kulttuuri- ja ympäristöpolitiikka, puolustuspolitiikka (jäsenyys tuo Länsi-Euroopan Unionin eli sotilaallisen yhteistyöjärjestön jäsenyyden), talouspolitiikan linjat (budjetille tiukat ra-

SAK:sta ollaan montaa mieltä

sellisesti heikennetty. Hallituksen ay-liike vastaisuus on ollut selviö koko istuvan hallituksen kauden. Iiro Viinanen kumppaneineen ei kuitenkaan ole varsinainen syypää SAK:n heikkouteen. Syypäät tähän löytyvät liikkeen omasta johdosta.

SAK on erittäin epädemokraattinen liike. Sen korkein johto valitaan ilman minkäänlaisia vaaleja muutaman ay-pampun yhteisessä palaverissa. Tämän jälkeen väitetään kyseisen johdon edustavan melkein miljoonaa työläistä. Kauniisti voisi ajatella kyseessä olevan asiantuntijavallan, mutta paskat. Missä se kuulu asiantuntemus on? Miettikää vaikka herra Ihalaista.

SAK:n johtopaikat suorilla vaaleilla valittaviksi

Demokraattisessa hallintomallissa on omat puutteensa. Se mahdollistaa populismin nousun ammattiyhdistyspolitiikkaan. Tästä on karvaita kokemuksia erään postiliittolaisen ammattiosaston kohdalta. Onneksi tällainen on kuitenkin poikkeuksellista, ei suinkaan sääntö. Populismi on demokratian vihollinen, se johtaa helposti taitavien demagogien valtaan joukkoja harhauttamalla. Ns. asiantuntijavalta on hienolta kuullostava idea. Mutta kuinka nämä asiantuntijat löydetään? Kuka valitsee nämä asiantuntijat? Ja kuinka ne valitaan? Itse en tiedä parempaa keinoa, kuin jäsenäänestyksen. Ay-aktiivit ovat toiminnallaan kohonneet tietynasteisiksi asiantuntijoiksi. He asettuvat ehdolle esimerkiksi ammattiosastojen toimikuntavaaleissa ja esittelevät ääni-oikeutetulle porukalle asiantuntemustaan vaalikampanjassaan. Jäsenistö sitten tekee päätöksen, keiden asiantuntemus riittää päättämiseen.

Demokratian edut ovat siinä, että huonoja johtajia voidaan vaihtaa. Itse haluan kuulua sellaiseen liikkeeseen, jonka johto kuuntelee kentän tarpeita. Jos enemmistö SAK:n jäsenistä esim. vastustaa eu-jäsenyyttä, miksi SAK:n johto on "asiantuntemuksessaan" päättänyt ajaa maamme eu-jäsenyyden asiaa? Demokratia on kontrolloikeino, jolla johto on tietyn kausin vastuussa jäsenistölle

tekemistään ratkaisuista. Miten olisi SAK:n johdon vaalit joka neljäs vuosi?

Demokratia sallii ihmisten tekevän virheitä. Mutta se enemmistö, joka valintansa tekee huionosti, kärsii myös valinnoistaan huonon edenvalvonnan merkeissä. Sallitaan ihmisille mahdollisuus virheisiin.

Etuja valvottavana myös yhteiskunnassa itsessään

SAK:lainen ammattiyhdistysliike pitäisi palauttaa työväenliikkeisille juurilleen. Sen piirissä tulee aloittaa pitkälinen keskustelu mm. SAK:n roolista varsinaisen työpaikkaedunvalvonnan kentän ulkopuolella. Palkansaajaväestöllä on etuja valvottavanaan myös yhteiskunnassa yleensä ja AY-liike on aikaisemmin toiminut uudistusten ajajana karkijoukossa myös tällä sektorilla. Me emme saisi unohtaa työttömiä ja eläkeläisiä, vaikka he ovatkin syrjäytyneet varsinaisesta työelämästä. Tässä mielessä hyvinvointivaltion puolustaminen ja kehittäminen eteenpäin kuuluu myös ay-liikkeelle. Jos kansa on tehnyt virheen ja äänestänyt valtaan tavallisesta ihmisestä piittaamattoman porvarihallituksen, voi se edunvalvontaorganisaatioidensa (SAK) kautta korjailta virheitään estämällä hyökkäykset hyvinvointiaan vastaan. Tällä hetkellä näin ei ole tapahtunut. SAK ei ole pistänyt hallitusta kunnolla polvilleen, vaikka olisi siihen pystynyt. Syitä voidaan arvailla. Minä nimeäisin yhdeksi liikkeen demokratiavajeen:

Pekka Lavento

Elämää

Markkinataloudessa

Kaikesta tästä yltäkylläisyydestä, näennäisen korkeista palkoista ja tasokkaasta sosiaaliturvasta voisi päätellä, että elämä markkinataloudessa olisi ainaista juhlaa, jossa huoli huomisesta toimeentulosta ei ole aiheellinen.

Kuitenkin viimeaikoina on niin valtiiovallan kuin muidenkin päättävien tahojen suunnasta alkanut kuulua vali-

jat), ulkopolitiikka, turvallisuuspolitiikka, rahapolitiikka (EMU, talous- ja rahaunioni, yhteinen raha ja keskuspankki viimeistään 1999), viisumi- ja pakolaispolitiikka ja vielä uusi sisäinen poliisi (EUROPOL).

Euroopan parlamentille annetaan oikeus torjua esityksiä, veto-oikeus mm. työvoiman liikkuvuutta, sisämarkkinoita ja terveydenhoitoa koskevissa asioissa.

Eurooppa eristyy muusta maapallosta hyvin- ja pahoinvoivien maanosaksi. Rajat suljetaan uusien kansainvaellusten estämiseksi ja meidät nuoret pojat ja kohta tytötkin ovat tykinruokana suojelemassa armasta maanosaamme. Kansainvälisyyskasvatukselle voidaan sanoa piut paut.

Tässä lyhyesti tosiasiat, jotka estävät minua olemaan osallisena Suomen myymisessä. Minua ei hätkähdytä se, että suuret ay-päätäjät, presidentti tai muut porvarit ovat myymässä Suomea. Vielä kerran voi osoittaa aidon mielipiteen: kansanäänestyksessä EI ja sillä siisti.

Teuvo Pykönen

AY-liikkeen ongelmana on demokratiavaje

Viiime vuosina ammattiyhdistysliike, varsinkin SAK:lainen on muuttunut luonteeltaan kovasti. Sitä on ajettu kohti vakutuusyhtiö-ajattelua samalla kun sen yhteiskunnallista voimaa on tarkoituk-

tuksia siitä, että pienellä Suomen kansalla ei ole enää varaa ylläpitää hyvinvointiyhteiskunnan ylläpitokustannuksia.

Nyt pitää säästää nimenomaan lasten, koululaisten, vammaisten, sairaiden ja työttömien kustannuksista. Tämän jälkeen voidaan käydä kotiäitien, vähätuloisten ja velkaisten kimppuun säästötoimin.

Näyttääkin siltä, että se mihin meillä on varaa on hyväosaisten kerskalutukseen ja maanviljelijöiden tukiaisiin, mutta taas toisaalta meillä on varaa myös vähävaraisten alipalkattuun työhön ja muiden työläisten kaoottiseen suurtyöttömyyteen.

Jokainen hyväosainen taistelee omien etujensa puolesta siinä määrin, että ovat tulleet sokeiksi sille köyhyydelle, mikä kanssaihminen pöydässä asuu. Köyhyyttä hyväosaiset kutsuvatkin vain terveelliseksi rahan niukkuudeksi.

Tätä menoa käy niin, että alistetuimassa asemassa elävät köyhät kansalai-

set ovat päivänvalossa nöyriä alamaisia ja yöllä armottomia rikollisia jotka saavat kummaa tyydytystä siitä, että laittavat luodin menemään sinne minne haluavat, eli hyvin syötetyn hyväosaisten lihavaan ihravatsaan.

Aivan kun köyhän kurittamiseen ei riittäisi se, että köyhän kansanosan kimppussa on valtiovalta ja lihavat hyväosaiset, on ilmestynyt köyhälle kansalaiselle uusi vastustaja. Vihreät ovat uusilla ideoillaan osoittaneet, että köyhällistön painajainen ei lopu.

Vihreät ovat mukamas valmiit suojelemaan luontoa. Köyhät kansalaiset ovat kyllä laittaneet merkille, mitä se merkitsee. Uusia haittaveroja, jotka tietysti maksaa kaikkein köyhin kansanosa.

Heillä itsellään (vihreillä) on tietysti hyvä olla, ei tarvitse käydä töissä ja vanhempien omakotitalossa on mukava maata ja juoda kylmää kaljaa ja miettiä miten suojella kottaraisia. Jos maailmassa olisi edes vähän oikeudenmukaisuutta, niin voisi kaikella kohtuudella olettaa, että vielä

koittaa päivä jolloin luonto saa vihreistä tarpeekseen ja eliminoi heidät ja heidän viheliäiset ajatuksensa iankaikisiksi häiritsemästä köyhän kansanosan jokapäiväistä taistelua toimeentuloon.

Markkinatalouden valtarakenteelle ei ole ominaista, että ne, joille uskotaan kansanvaltuutus tehdä päätöksiä ja toteuttaa niitä, jatkuvasti selostaisivat toimiaan luottamuksen antaneelle taholle (kansalle) siten, että kaikki näkisivät niiden merkityksen.

Sensijaan markkinatalous antaa päättäjille eräänlai-

sen yleisvaltuutuksen, jolla se pystyy puristamaan köyhän kansanosan työn hedelmistä kaikkein parhaimman ja mehukkaimman osan hyvätuloisille nautittavaksi.

Markkinataloutta kannattavilla puolueillahan ei yleensä ole demokraattisia organisaatioita, vaan ne toimivat etupäässä sellaisten klikkien voimin, jotka yrittävät tulkita etuoikeutettujen mielialoja ja siten ostaa heidän kannatuksensa lässyttämällä medioissa järjestömiä latteuksia. Tämä johtaa tilanteeseen, jossa yhteiskunnan taloudellisesti vahvin etuoikeutettujen ryhmä voi sanella tahtonsa valtion tahdoksi.

Tällainen poliittinen käytäntö markkinataloudessa antaa valtiovalle ja hyväosaisille mahdollisuuden köyhien kansalaisten säälimättömään riistämiseen ja epäinhimilliseen kohteluun, josta puuttuu vain viranomaisten ja työnantajien oikeus ruumiillisesti kurittaa niskoittelevaa köyhää kansalaista.

Sillä valtiovalllan päättäjät sekä muut ns. ”kunnon kansalaiset” voivat innoissaan nauttia ehdottoman oikeudenmukaisuuden tunteesta tehdessään mitä suurinta vääryyttä.

Tällaisissa olosuhteissa ei ole ihme jos köyhän kansanosan valtaa henkinen tylsyys ja suoranainen raakuus ja matalamielisyys, joka erityisesti korostuu koskenkorvan ryydittämänä.

Kun asiantila on näin synkkä, on oletettavaa, että yllämainitut epäkohdat eivät jää vain olemaan, vaan kärjistyvät ja että köyhässä kansanosassa patoutunut tyytymättömyys odottaa vain sopivaa tilaisuutta purkautua.

Hyväosaiset ilmeisesti ennakoivat syntyvän tilanteen ja juuri siksi tuntevat köyhiä kohtaan vain vihaa ja pelkoa.

Vanha virolainen sananlasku sanookin, että ”pelolla on suuret silmät”. Tämä toteutuu siten, että valtiovalan ja hyväosaisten välittömän voiman käyttöön suuntautuva poliisin ja porvarillisen oikeuslaitoksen väkivaltakoneisto puristautuu köyhän kansanosan ympärille yhä kovenevalla puristusotteella, jolle loppua ei näy.

Valtiovalta ja markkinatalous ovat näinollen oikeassaolemisen väärällä puolella.

Kai Backman

Näytelmän todellinen roisto on työnantaja

Työnantajan mielivata korjasi täällä Pasilan postitehtaassa satoa kesäkuun lopussa, kun parikymmentä määrääikaistettua postimiestä sai kengän kuvan persuuksiinsa.

En tahdo kuullostaa katkeralta, mutta Postiliiton rooli vastarintaa yrittäneen ammattiosaston tukemisessa oli vähintäänkin mitätön. Lupaa tehokkaksiin otteisiin ja kunnon taisteluun ei liitolta kuulunut, ei myöskään todellista tukea ja solidaarisuutta työtaistelukeinoin tai niillä uhkaamalla. Sen sijaan Postiliitto otti määrääikaistettujen asian hoitaakseen työnantajan kanssa ns. riitalautakunnassa. Tulos oli täysi nolla, valitettavasti.

Erityisen kummeksuttavaa liiton passiivisuus on siinä mielessä, että Pasilassa työnantaja murensi ammatillisen järjestäytymisen perusteita. Luottamusmies irtisanottiin tuotannollis-taloudellisin perustein kesken kauden. Tällaista ei esimerkiksi AKT katsoisi läpi sormien. Minulla on paljon tuttuja eri tasoilla SAK:laista ay-kenttää. Kaikki olivat varsin yllättyneitä liiton hiljaisuudesta vaikka luottamusmiehiä potkittiin ulos. Toki täytyy muistaa, että näytelmän todellinen roisto ja rikollinen on työnantaja, joka isännänvaltaa pullistellessaan on täysin kykenemätön rationaaliseen ajatteluun.

Syksyllä on jälleen muutamilla työsuhte katkolla. Näin työttömänä voin antaa pieniä vinkkejä tulevaa varten.

1.) Älkää toivoko liikaa, niin pettymys ja/tai järkytys ei ole liian suuri

2.) Perseennuoleminen tai pelostutistaminen tuskin pelastaa työsuhdetta, arvokkuus kannattaa säilyttää

3.) Muistamennä työvoimatoimistoon ilmottautumaan ehdottomasti heti ensimmäisenä työttömyyspäivänä, sillä viiden päivän karenssi lasketaan siitä päivästä, jolloin olet ilmottautunut työvoimatoimistoon, joka sitten toteaa sinut työttömäksi työnhakijaksi. Itse mokasin tässä ja odottelin kaksi päivää, joten menetin kahden päivän osalta myös

työttömyyspäivärahat (ja sehän vi..... jos mikä).

4.) Kehitä itsellesi normaali päiväohjelma, vaikka harrastuksen parissa, näin elämänrytmi nälästä huolimatta on jokseenkin normaali. Tämä mahdollistaa sen, että sitten mahdollisesti kymmenen vuoden päästä jälleen saatuasi työtä, on helpompi sopeutua työelämään.

5.) Jos työttömyys mielyttää sinua, etkä kaipaa myöskään rahaa, äänestä loka-kuussa kyllä Euroopan Unionin jäsenenytydelle. Työttömyysturva pudonnee ajan kanssa ja työtä tuskin on erityisesti tarjolla. Mikäli taas haluaisit joskus taikaisin ansiotyöhön on ruksattava kansanäänestyksessä se toinen vaihtoehto.

MacMinä

Lomalle Luppoon!

Tulevaa ohjelmaa;

Ruskaviikot

viikko 36 3.9. - 10.9.1994

viikko 37 10.9. - 17.9.1994

Rentoutusviikko

viikko 47 19.11. - 26.11.1994

Hiihtoviikot

viikko 12 18.3. - 25.3.1995

viikko 13 25.3. - 1.4.1995

viikko 14 1.4. - 8.4.1995

viikko 15 8.4. - 15.4.1995

Lupon kausihinnat

Lupossa on edulliset hinnat ympäri vuoden. Liiton jäsenenä voit huippuhalvalla lomilla ajalla 1.10 - 17.2

Hintaesimerkki: Täysihoitovuorokausi

(majoitus, aamiainen, retkievää, päivällinen, sauna)

	Normaali kausi	ale-kausi 1.10.94-17.2.95
<i>Liiton jäsenet</i>	200,-	125,-
<i>lapset 6 - 14 v.</i>	100,-	75,-
<i>Muu PT:n henkilöstö</i>	200,-	180,-
<i>lapset 6 - 14 v.</i>	100,-	90,-
<i>Muut</i>	250,-	225,-
<i>lapset 6 - 14 v.</i>	125,-	110,-

Tämän lisäksi on syytä muistaa Pasilan osaston loma-avustus; 700mk/viikko. Asiasta lisätietoa vapaa-ajan vastaavalta tai toimikunnan jäseniltä.

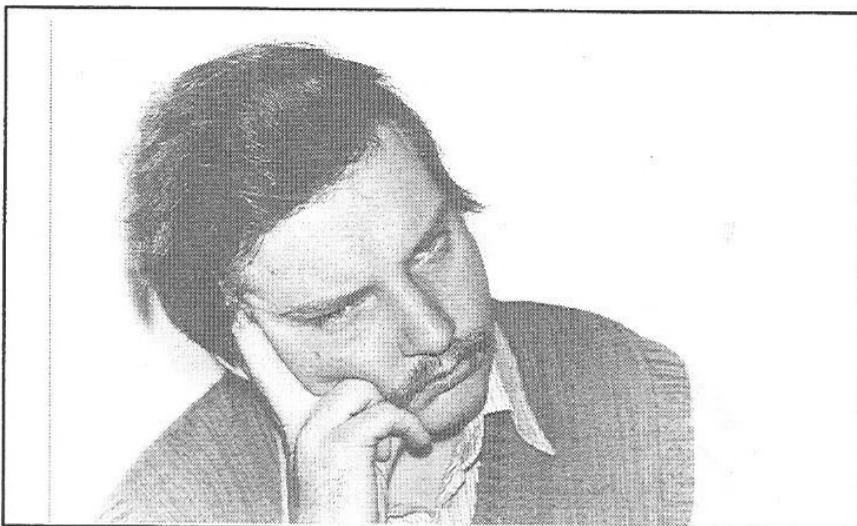
Teutori's

One Hundred Sentences

Vaikka Vennamo, Lampista ja Hakkarasta myöten on pyydetty yllekirjoittanutta jatkamaan Teutorin Top Teniä, niin nyt se on todella loppu. Teutori on nöyrytynyt ja alamaissa, kun lähes kaksikymmenvuotinen yötyöura on jälkeenyäännyt. Teutorilta vietiin hampaat ja loput lyötiin sisään. Pasilan osaston puheenjohtaja on käytännöllisesti katsoen kuollut. Pasilan osaston jäsenistä enää vain muutama tosikko-vesikko elää ja toiminta on lamaantunut, sillä kaikki ovat sisäistäneet tuloksen tekemisen. Ammattiyhdistysliikkeen henki ja aatemaailma on myyty. Jäähyväissanoiksi olen laatinut sata aivan vedenpitävää ja totuutta sisältävää, niin kuin engelsmannin kielellä sanotaan: Sentences. Se, joka luulee lauseiden olevan muutakuin, mitä niissä sanotaan, niin tutkikoot suomen kieltä ja kirjallisuutta.

Sata kertaa totta:

1. Kaikki mitä sanot solunvetäjällesi voidaan käyttää sinua vastaan.
2. Solunvetäjät ovat työntekijöiden parhaimmista.
3. Tiiminvetäjät ovat solunvetäjiä parempia.
4. Rauno Hakkarainen on yliveto.
5. Ari Vienonen osaa laskea.
6. Muu Hakkaraisen suku on uskomattoman upeaa.
7. Matti Tikkanen on paras päällikkömme.
8. Edellisen avovaimo on Postin paras henkilöstöjohtaja.
9. Timo Lampisella ei ole ongelmia.
10. Timo Lampisesta kilpaillaan: kuka saa hänet seuraavaksi

Ajattele positiivisesti!

ilokseen.

11. Anttila on maailman rehellisin henkilö ja uskottomin tiiminvetäjä.

12. Kotilainen ymmärtää postinkulusta paljon ja osaa loisteliaasti käsitellä alaisiaan.

13. Nummenpää ei halua tuntityöläisiä postikeskukseen.

14. Fält ei ole menettänyt ay-menneisyydessä opittuja taitojaan.

15. Entiset juopot eivät ole asemilla Postissa.

16. Pärstis-Kurvinen ei anna kirjallisia varoituksia alaisilleen.

17. Tannisen uralla ei ole loppua, vaikka monet niin väittävät.

18. Teutori on juoppo.

19. Teutoria ei ole saatettu Rydmanin ja Mäenpään saattamana terveysasemalle.

20. Väänänen on suuressa suosiossa.

21. Pöyhtäri ei ole pettänyt koskaan ketään – ei edes itseään.

22. Matikainen ei ole entinen Pasilan osaston aktiivi, eikä käsenyt Teutoria poistumaan luottokopista.

23. Valtonen ei ole kenenkään juoksupoika.

24. Kaunonen ei katso videoita työaikanaan, koska hänellä on niin paljon töitä.

25. Paro ei pakota ihmisiä siirtymään Pasilan osastosta Helsingin osastoon.

26. Kaikki tiiminvetäjät saavat huonoa palkkaa.

27. Kaikkisolunvetäjät ovat erittäin tyytyväisiä.

28. Kaikkien solunvetäjien alaiset ovat super-tyytyväisiä.

29. Solun- ja tiiminvetäjät tekevät paljon, paljon tuottavaa työtä.

30. Ilman solun- ja tiiminvetäjiä posti ei kulisi.

31. Tiimin- ja solunvetäjät elävät ikuisesti ja ovat korvaamattomia.

32. Pekka Vennamo ei valehtele koskaan.

33. Inkala on läpeensä rehellinen mies.

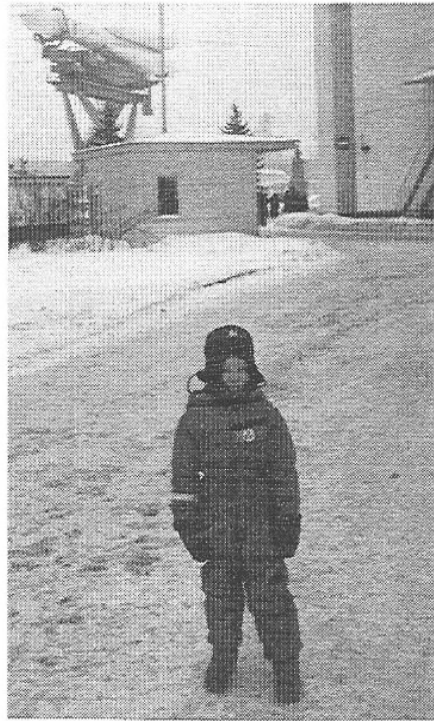
Teutori vihreänä vasemmalla

Mies numero 40. Juha Kivinen tekemässä tulosta.

34. Hakkarainen on vielä rehellisempi olio.
 35. Hakkarainen ei työaikanaan talon autolla tee järjestöpolitiikkaa.
 36. Saarikko yrittää olla rehellinen mies.
 37. Hietaranta ei solvaa tovereitaan.
 38. Hakkarainen ei junaillut vävypoikaansa Danielssonin Tompan sijalle.
 39. Matti Tikasta ei kukaan pysty huijaamaan.
 40. Juha Kivinen ei osaa pelata aikapeliä, jolla Postiliitto saadaan polvilleen.
 41. Luottamusmies Pekka Laventoa ei irtisanottu poliittisista syistä.
 42. 1.7.94 työttömäksi jääneissä ei ollut kahtatoista kansallisuutta.
 43. Posti Oy ei tue kansallisen radikaalipuolueen harrastamaa rasismia.
 44. Suomalaiset ovat maailman viisain kansa.
 45. Teutorista ei koskaan levitellä huhuja.
 46. Teutorilla on puhekrapula.
 47. Kaikki ay-ihmiset ovat perseennuolijoita ja omaneduntavoittelijoita.
 48. Postissa on vain rehellisiä piällysmiehiä.
 49. Nuoret ovat parempia työttömiä kuin ikääntyneet.
 50. Pasilan osasto ei osaa hoiata jäsentensä asioita.
 51. Pasilan osasto pitää lakauttaa tarpeettomana ja jäsenen pitää siirtyä Helsingin osastoon tai Tietoliikenneliittoon.
 52. Hakkarainen tekee paljon töitä.
 53. Pärstis osaa tehdä kaikkia töitä.
 54. Harjunpää ei pidä lomiam.
 55. Teutori pitää kaikenlaisia lomiam.
 56. Työläinen on tyhmä.
 57. Iiro Viinanen ei ole työläinen, siksi hän on fiksu.
 58. Kaikki suomalaiset ovat ei-ulkomaalaisia.
 59. Kaikki suomalaiset ovat fiksuja.
 60. Aforismit eivät ole fiksuuden osoitus.
 61. Teutori antaa aina periksi eikä osaa vittuilla.
 62. Teutori on aina edukseen – omaksi.
 63. Hakkarainen on Teutorin paras kaveri.
 64. Kaikki tiiminvetäjät ja solulliset haluavat tehdä töitä Teutorin

Herra numero 49

Kenelle kellot soivat?

kanssa.

65. Teutori ei koskaan levitä huhuja vaan laittaa niitä alulle.
 66. Teutorista ei koskaan puhuta paskaa selän takana.
 67. Teutori ei uskalla sanoa enää mitään kenellekään päin naamaa.
 68. Hakkaraista parempaa ihmistä ei maa päällään kannaa.
 69. Ammattiyhdistysaktiiveja ei vainota.
 70. Kaikki ovat Postissa yhtä suurta perhettä.
 71. Postiliitto on Suomen taistelevin ammattiliitto.
 72. Postiliitosta ei löydy selittelijöitä.
 73. Työnantaja ja sen edustajat ovat aina rehellisiä.
 74. Pasilaan halutaan kaikille kellokortti, ettei kukaan luimistele.
 75. Pasilassa halutaan tehdä talkoita, että saadaan säilytettyä työpaikat.
 76. Solun- ja tiiminvetäjät eivät häiritse työntekoa.
 77. Parhaan tuloksen tekevät solun- ja tiiminvetäjät.
 78. Matti Tikkanen tekee vielä paremman tuloksen.
 79. Timo Lampinen edistää postinkulkua.
 80. Timo Lampinen on korvaamaton.
 81. Pärstis ei ole pyrkyri, eikä nuole ketään.
 82. Pärstis kannustaa työntekijöitä tulokseen.
 83. Kaikki tiimin- ja solunvetäjät kannustavat työntekijöitä tulokseen.
 84. Kaikki vetäjät tietävät, miten tulosta tehdään.
 85. Kaikki hallinto on paisutettava, muuten ei synny tarpeeksi tulosta.
 86. Timo Lampinen Tikkasen ohella on Posti Oy:n paras tuloksen tekijä.
 87. Asko Saviaho kuittaa parhaat tulokset.
 88. Viiksi-Vikström haluaa palata Pasilaan rehelliseksi päälliköksi.
 89. Edellinen ei ole Hakkaraisen kaveri.
 90. Hakkaraisella on kaikkialla vain kavereita.
 91. Teutorilla ei ole kaunomia Hakkaraista kohtaan.
 92. Teutori on Hakkaraisen, Lampisen ja Tikkasen paras kaveri.
 93. Teutori ei enää uskalla puhua ääneen.
 94. Teutorilta on mennyt ääni.
 95. Teutori ei enää ole lomalla.
 96. Teutori toistaa itseään.
 97. Teutori puhuu vain itsestään.
 98. Teutori on Teutori.
 99. Teutori teutaroi.
 100. Katsokaa sanakirjasta onko sanalla Sentence muita merkityksiä kuin "lause".

Teutori antoi periksi ja luimisteleet takapiruna.

Kultakenttien kutsu

*Löysin kultaa ja ostin talon Katajanokalta
Kultalan vieraskirjasta*

Ivalojoen ja Saariselän erämainen luonto vetää ihmisiä puoleensa. Alue on tuttu monelle nykyiselle ja entiselle pasilalaisellekin. Kaikilla on ainakin joskus käynyt mielessä unelma helposta rahasta ja toisten suonia vain polttaa lapinkuume. Mutta on muitakin, eräs ihmisryhmä, joka ei pidä itsestään liikaa ääntä.

Itse oleilin tänä kesänä toista kuukautta tuolla pohjoisessa, osin lomailun ja osin omalla valtauksellani työn merkeissä. Kerta ei ollut ensimmäinen, eikä se myöskään jää viimeiseksi.

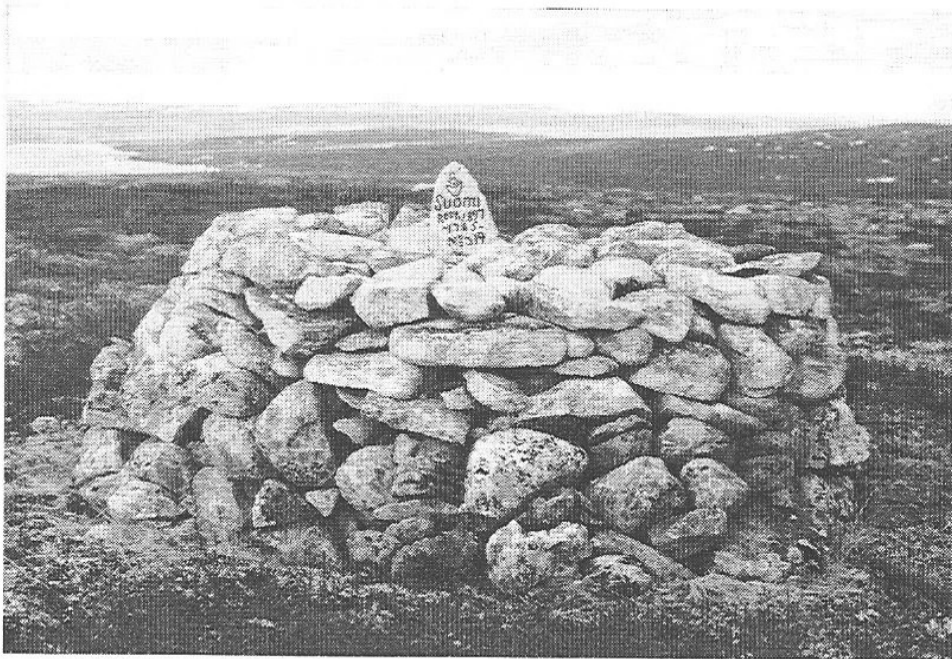
Siitä pitää huolen se kohta kuusi-numeroinen luku markkoja, joka erilaisiin valtausmaksuihin ja etsintätyöstä aiheutuneisiin kustannuksiin on vuosien varrella hävinnyt. Kun kymmenisen vuotta on ensin odottanut kaikessa hiljaisuudessa parin muun kaverin valtauksien raukeamista päästäkseen käsiksi tuottoisaan maaperään, sitä oppii pakostakin varsin vähäpuheiseksi ja kärsivälliseksi sen suhteen, mitä aarteita todellisuudessa maa siellä kätkee alleen.

Omalla kohdallani ehkä alkuna harrastukselle olivat lapsuuden leikit eli kun hiekkalaatikon pohjan alta löysimme punamultaa. No sehän oli tietysti kultaa. Sittenmin kirjastosta tuli lainattua ja luettua **Viljo Mäkipuron** ja **Seppo J. Partasen** Lapin kullasta kertovat teokset.

Alleviivauksista ja kuluneisuudesta päätellen näitä kirjoja ovat monet muutkin tarkkaan tutkineet. Tulevaisuudessa itse harrastan kullannetsintää lähinnä sileäkarvaisten noutajien avulla. Alku-

Tässä muutamia eri kuvakulmia Lapista...

...kauniilta näyttää!

peräinen ajatus oli jo tänä kesänä viedä molemmat pennut pohjoiseen tutustumaan tulevaan toimintaympäristöönsä, mutta pahin räkkä moneen vuoteen esti aiheet. Se miten noutajakoira löytää kulta- isännälleen jääköön lukijalle arvoitukseksi.

Tänä kesänä pohjoisessa on liikkunut muitakin maan kaivannaisista kiinnostuneita. Ulkomaiset kaivosjätit **Rio Tinto Zinc** ja **Conroy** ovat varanneet käytännössä koko Lapin. Niillä on jokseenkin tarkalleen kaksi vuotta aikaa etsiä mahdollisia malmiesiintymiä. Paikallisen väestön keskuudessa liikkuu hurjia huhuja ja suunnitelmia Pahtavaaran kultakaivoksen ja Keivitsan monimetallimalmion suhteen. Ironista kyllä, nämä "kansallisaarteet" löydettiin aikaisemmin kuin julkisuudessa on annettu ymmärtää. Esimerkiksi Keivitsa löytyi 1960-luvulla, kun Koitelaisen kromiesiintymää kartoitettiin. Kukaan ei vain tiedostanut löytöjen todellista luonnetta ja laajuutta.

"Kullankaivajia"

Lähes kaikki alueen "kullankaivajat" ovat tosiasiasa lomailijoita. Kun muutamalla tuhannella voi vuosikausiksi hankkia itselleen, perheelleen tai kaveripiirilleen maapalasan kalaisan erämaajoen rannalta, ei ole lainkaan hämmästyttävää, että kaikki vanhat kultapaikat ovat jääneet uusien valtauksien alle.

Koska kaivostoimintaa valvovan kauppa- ja teollisuusministeriön virkamies ei paljasta ulkopuolisille valtauskarttoja, on monella onnenonkijalla edessään karvas pettymys.

Kirjasta luetun ja etsityn hyvän paikan päällä onkin parin asuntovaunun leirintäalue telttasaunoineen. Ja jossakin siellä puron varressa seisoo se itse tehty metallinen valtauspaalu, joka on tietysti komeampi kuin naapurikaivajan.

Sitten on koko joukko ensikertalaisia, jotka täyttävät alueen autiotuvat polttaen puut loppuun. He kantavat rinkassaan lähinnä seinäkoristeeksi tarkoitettua valtavat kokoista vaskoolia ja menevät jokirantaan tavallisimmin Kultalan kohdalla. He nostavat kenttälapioilla hiekkaa

ja kiviä vaskooliinsa ja huuhtovat ja huuhtovat. Mitään ei tietenkään jää saaliiksi vanhoista ränninperistä, eikä tekniikkasakaan ole juuri kehumista.

Ehkä huvittavin ilmestys kultapolulla ovat tuhansia markkoja maksavaa metallinilmaisinta kantavat hyväuskoiset hölmöt, jotka kertayrittämällä uneksivat löytävänsä todella ison hipun.

Sellaisen siis, joita on viime vuosina löytynytkin ja näkynyt kuvissa lehtien sivuilla. Siis sellaisen, jonka päällä poikkeuksetta on ollut muutaman tonnin painoinen irtokivipulteri tai metritolkulla tuottamatonta moreenimaata. Tai ehkä mielessä onkin löytää rautapataan kahden ison kiven väliin kätkeyty kultaarre Ivalon sivujoen Appiksen suusta.

Viimeisimmässä kirjassaan *Kullan ja luonnon kutsu* Seppo J. Partanen pisti vieläkin paremmaksi. Jossakin Ivalojoella on kuulemma kymmenien kilojen platinamöhkäle.

Merenluoto Lemmenjoelta kertoili vuodesta 1989 ja kymmenen kilon kestästä. Sensitä saa, kun on pakko paljastaa löytönsä velkojia rauhoittaakseen. Tuskinpa tuo odotti joutuvansa tänä päivänä vastailemaan lukuisiin puhelin-tiedusteluihin, että mitenkä sitä kultaa oikein kaivetaan. Mikäköhän lie Partasen seuraava "paljastus"? Saksalaisten kadonnut kultavuoriko?

Sille, joka todella haluaa saada tuntumaa kullanhuuhdontaan ja myös löytää kultaa, voin vain lämpimästi suositella tutustu-

miskäyntiä Tankavaaraan tai nykyään myös Helsingissä ravintola Zetoriin. Ne, jotka uneksivat omasta valtauksesta, voivat tänä päivänä unohtaa koko jutun toistaiseksi. Kiinnostavaa kirjallisuutta löytyy hyvin varustetuista kirjastoista. Hyvää luettavaa ovat Viljo Mäkipuron *Kulta-Lappia ja kullan-kaivajia*, Seppo J. Partasen kirjat ja Herman Stigzeliuksen *Kultakuume*.

Vaellus on välineurheilua

Heinäkuun loppupuolella kävin kääntymässä Sokostilla. Se on itäisen Lapin korkein tunturilaki varsinaisella Saariselällä. Tällä muutaman päivän kalastusretkellä vastaan ja perässä käveli koko retkeilijöiden kirjo. Liikkeellä oli suhteellisen vähän väkeä, joskin silmiinpistävää oli havaita keskieuropalaisien, siis ei pelkästään saksalaisten, "löytäneen" Lapin erämaat.

Metsähallituksen Virkistyspalveluyksiköllä onkin kova kiire saattaa kansallispuistojen retkeilyohjeet ajan tasalle eri EU:n kielillä.

Lapissa on jopa mäkäräiset päässeet liikennemerkkiin.

Kultakenttien kutsu

Esimerkiksi erään belgialaisporukan toiminnassa Luurojärvellä riitti ihmettelmistä. Matkanjärjestäjänä toiminut alankomaalainen yritys ei millään lailla ollut ottanut selkoa UKK-puiston palveluista tai ei ainakaan informoinut vaelluspaketin ostaneita heidän omalla äidinkielellään! Ensin koko joukko pystytti telttansa pihamaalle, sitten autiotuvan kaasuliedellä laittoi ruokaa ja keitti turhan paljon vettä astianpesuun, vaikka rantasaunan kiukaan vieressä kiehuivat litroja. Lopulta he kuitenkin yöpyivät viereisessä kalliisti maksamassaan vuokrakämpässä. Illan myötä asioiden todellinen laita kuitenkin selvisi noille poloisille ja retken eksoottisin kokemukseilla lienee ollut saunominen keskiyönauringon valaiseman järven rannassa keskellä erämaata. Tosin joku sukupuuton välttänyt suomalaisjuppi oli keksinyt tehdä saunavuorolistan.

Stephen Kingiä lainatakseni, kun kellotapulissa on oikein paljon lepakoita ja mukaan pakataan mahdollisimman paljon "tarpeellista tavaraa" saadaan aikaan todellinen eräretkeilyn huippu-asiantuntija. Hän pukeutuu GORETEX-merkkivaatteisiin ja kulkee Himalajalle kuuluvilla ANNAPURNA-vaelluskengillä. Kuivalihan ja valmispussiruokansa hän valmistaa vain TRANGIA-retkikeittimellä. Yönsä hän nukkuu POLARARCTIC-täysuntuvamakupussissa lähinnä etelämantereen oloihin tarkoitettussa GREENLAND-putkittel-

tassa. Ja mikä tärkeintä useimmiten uutuuttaan kiiltävien merkkituotteiden hintalaputjostakin syystä roikkuvat vielä kiinni.

Saksalaisturisteista on aina liikkunut uskomattoman tuntuista tarinoita ja tässäkin tulee yksi. Kun tasan 50 vuotta sitten 20. vuoristoarmeija peräytyi pohjoiseen pitkin nykyistä nelostietä, jäitienvarren maastoon paljonkin erilaista sotamateriaalia, jota ei kukaan ole kärrännyt pois.

Eräin paikon jäljet ovat säilyneet koskemattomina. Viimeisenä poistuneiden osastojen ruokailupaikoilla on vielä jäljellä puun kuin puun juurella avattu ruosteinen säilykelihatölkki ja nuotionpohjilta löytyy kokonaisten kompanioiden hiihtovälineiden jäännökset tai "rautasaappaiden" raudat. Saksan voittamaton aavearmeija marssii nyt omassa kirjahyllyssäni!

Luonnon taikaa

Erämaassa ei ole muuta lakia kuin vanha tapa, eikä toista käskijää kuin oma etu. Erämaa on myös Kuoleman Maa. Autioihin metsiin katoaa vuosittain ihmisiä ikiajoiksi ja toiset tulevat viimeiselle rajalle kuolemaan. Kun syksyn pimeydessä kulkee laajoilla kairoilla, on lähes sietämätön kokemus se äänetön hiljaisuus, joka ahdistavana ja kaikkialla läsnäolevana ympäröi yksinäisen.

Ohimennen eräänä juhannuksena tapasin yksinäisen äskettäin eronneen miehen istuskelemassa yötöntä yötä erämaajärven rannalla. Hän jo ajatteli elämänsä olevan lopputaipaleellaan. Tänä keväänä UKK-puistosta noudettiin viime syksynä itsensä ampunut, ja paikallinen tervanpolttajakin löydettiin hirttäytyneenä. Muitakin on, jotka eivät ole jälkiä jättäneet. Erämaan yksinäisyys ei oikein sovi sellaiselle, jonka omat ihmissuhteet eivät ole kunnossa.

Kerran liikkuessani Porttipahdan altaan pohjoisissa metsissä pitelin sadetta ja yövyin tulilla kynttiläkuusten oksistojen alla. Siinä lämpimikseni nautiskelin rommiviinaa ja odottelin aamun valkenemista. Sitten ne tulivat, hiipivät yllättäen varjojen kätkeistä. Vanha kansa kutsui niitä Ajattariksi, metsän henkiolennoiksi...

*He tulesta ja maasta ovat luodut
kuin me. Me saman voiman uusi
toisinto*

*ja menneisyyden unista pois tuodut
Kuoleman Puussa olemme vain
hetken kukinto*

Glob: Suon kansaa

Oiva Varjos

Post scriptum

Edellisen kirjoitettuani eräs suomalais-australialainen yhteisyritys vuotijulkisuuteen *emoyhtiön osakkeiden arvoa nostaakseen* tiedon Suomen timanttiesiintymistä. Salaisuuden paljastaja jätti vain kertomatta, että nämä löydöt sijaitsevat Sallassa ja Sevetijärvellä! Aiheesta enemmän ensi kerralla: TIMANTTIEN JÄLJILLÄ.

SYYSTAPAHTUMA

8.10.-94

Postiliiton pääkaupunkiseudun NUORET järjestävät 8.10.-94 klo 14-?? syystapahtuman Itäkeskuksessa ravintola BLACK BIRD:ssä.

Luvassa on mm. paneelikeskustelu työnantaja vs. nuoret, tikka-skaba, OLUTTA ja bändinä tietenkin legendaarinen ONE BLOOD.

50:lle ensimmäiseksi ilmoittautuneelle tarjoamme oluen per nokka, joten...

ILMOITTAUDU PIKAISESTI ammattiosastosi nuorisovastaavalle tai alla olevalle yhteyshenkilölle:

Pasilan Osasto:
Anna-Mari Vikman
Puh: 920 451 7260

Moottoripyörällä Eestiin uutta etsimään

Olen vuosikausia kesäisin ajellut moottoripyörällä. Kotimaassa eripituisia loma- ja viikonloppureissuja, pohjoismaihin ja eri puolille Eurooppaa suuntautuneita lomamatkoja. Tällä kertaa kuitenkin oli kyseessä motoristien joukossa kovasti suosittu tapaamista- ja kokoontumisajon, jonkalaiseen tilaisuuteen en ollut koskaan aikaisemmin osallistunut.

Kaikkea täytyy kerran kokeilla, on joku joskus sanonut ja onhan se uskottava, jos joku on niin sanonut. Työpäikkäni on yksi kaveri, joka osallistuu näihin tapaamisiin varsin ahkerasti, niinpä jo varhain kesällä aloin hänelle jutustelemaan halustani tulla mukaan johonkin kokoontumisajoon. Asiaa kehiteltiin ja päädyttiin Eestissä, lähellä Tarttoa olevaan, Jõgeva treff nimiseen tapahtumaan.

Alku sujui ongelmitta

Hommattiin viisumit ja matkaliput, oltiin perjantaina 5.8. klo. 7.00 satamassa odottelemassa lastaamista laivaan. Oli se upea näky, tähän paettiin oli pyrkimässä noin 70 pyörää ja noin sata ihmistä. Ja kun lähtölupa saatiin, se lähes yhtäaikainen moottoareiden jyrähdys, lähes yhtäaikainen liikkeellelähtö ja matka kohden tuntematonta, pientä jännitystä tuntien, saattoi alkaa.

Matka meren yli sujui kommelluksitta (niin luulin pitkälle Tallinnan ulkopuolelle saakka, jossa tosin laivan henkilökunnan rusikoineen etukatetta siinä määrin voimallisesti, että toinen etuvilkku ja "pleksi" olivat osittain rikkoutuneet).

Muodollisuudet naapurimaan tullissa sujuivat reilussa puolessa tunnissa, joka

on henkilömäärämme huomioiden aivan kohtuullinen aika. Satamassa meitä muodostui 6:n pyöräkunnan ryhmä, joka lähti etenemään ilman ennakkosuunnitelmia etelään päin.

Ei kun kahville...

Ensimmäinen kahvitauko pidettiin jo noin 40 km:n ajon jälkeen (kiirettä kun ei ollut) samalla tankattiin myös vettä (lämmintä kun oli). Tämä taukopaikka oli joku paanukattoinen paikallisten punaniskojen taverna. Seuraava olikin sitten tuulimylly, joka taas oli enempi turistipaikka. Jälleen pätkä matkaa eteenpäin ja tutustumaan (myös ostoksille) paikalliseen maalaiskauppaan, joka oli myös postikonttori sekä isäntämiesten taukotupa (siellä oli muuten kaupan erinomaista pippuriviinaa). Tässä taukopaikassa, tien vastakkaisella puolella poikkesimme jälleen kerran sammuttamaan janoamme.

Eihän siinä mitään, hoituihan se kuten myös miinustankkaus, se tosin hämmästyksellemme ulkotoaletissa, jossa oli hyvin elämänläheinen tuoksu.

Ajaessamme omistimme maailman. Menoamme seuranneet haikarat lienevät ihmetelleet mitähän nuokin luulevat olevansa?

Perille Kukkulinnaan päästiin hyvässä ajoin, sisäänkirjoitus osallistumismaksuineen oli 270:- EEK, joka piti sisällään normaalit leirintäaluepalvelut plus 4 aterialla sekä erilaista ohjelmaa.

Teltat pystyyn ja possunlihalle

Teltat laitoimme pystyyn varoen olemassaolevia myyränkoloja sekä suorittaen laskelmia niiden todennäköisistä reitinvalinnoista mahdollisten uusien henkireikien paikoiksi. Siinä sitä

laskutikut suihkivat. Totesimme tältäösin myöskin vartioinnin olevan kohdallaan, lähes musta kolli oli varsin terhakkana kolojen liepeillä pasterailemassa. Muutoinkin turvallisuudesta huolehdittiin, paikalla oli muutamia kymmeniä vartiomiehiä, osalla varustuksena pamppuja sekä kyynelkaasua, muutamilla käsiaseet.

Asiaankin päästiin. Puhe siitä huurteisen ensimmäisestä puraisusta ei ole turhaa puhetta. Illallisella nautittiin possunlihaa, eikä se ilman snapsia sujunut. Kun muutama olut sekä ajon aiheuttama väsymys laskettiin yhteen, niin todettiin varhaisen nukkumaanmenon olevan paikallaan.

Suuri moottoripyörä-kulkue Jögevaan

Lauantaiamu valkeni aurinkoisena ja lämpimänä, aamiainen oli nautinnollista mutustella ruohikolla. Ja sitten alkoi tapahtumaan. Nimittäin kello 10.00 aloitimme kulkueen muodostamisen, johon osallistui lähes kaikki 360:stä mukana olevasta pyörästä. Kansallisuuksia oli mukana seitsemän. Valtaosa Suomesta, vähiten Puolasta, josta oli tasan yksi osallistuja. Kauimmaiset Englannista, 2 pyörää.

Paikallisia nuoria halusi osallistua paraatiin ja niinpä minullekin, kun omaa kyydittävää ei ollut, tuli yksi, Kadri neiti ikää noin 13 vuotta (eihän sitä sopinut

kysyä, naisen ikää).

Tasan kello 11.00 lähtökäsky, koneet käyntiin ja menoksi. Siinä papattivat itäsitien maiden kaksitahti-ihmeet, jytisivät amerikoissa valmistetut Harleyt, kehäsivät kuin angorakissat auringonnousunmaan 4-6 sylinteriset. Se oli sinfonia moottoreilla ja moottoreille sekä kaikille mukanaolleille.

Ajon aikana, joka oli matkaltaan noin 30 kilometriä, kestoltaan noin tunnin ja suuntautui Jögevan kaupunkiin, muodostimme ehkä 2-3 kilometrin mittaisen letkan. Paikallinen väestö, vaikka jonkinverran joutuikin kärsimään omista liikkumisistaan, otti meidät vastaan iloisesti vilkutellen (ne kädet eivät todellakaan olleet nyrkissä).

Kaupungissa, josta löytyy maininta kirjoitetussa muodossa noin 1600 luvun taitteesta, otti kaupungin isännät paraatimme vastaan torvisoitannalla, tervehdyspuheella ja kirmasivatpa paikalliset kansantanssin harrastajat jokusen katrillin tai mitä lie polskaa ollut, kovasti ne kuitenkin tangosta poikkiesivat.

"Tämä on elämää"

Paluu vankkureille oli ominpäin ja omia reittejä. Me (kaksi pyöräkuntaa) päätimme pyörähtää Tartoon, noin 1030 luvulta saakka olleeseen Balttian kulttuurin kehtoon. Kiertelimme hieman, katselimme kaunista kaupunkia, suoritimme joitakin ostoksia ja palailimme

leiriin. "Tämä on täyttä elämää" totesi toverini ja mielestäni hän oli kokolailla oikeassa.

Sopivasti tauotellen kohti Tallinaa

Ennen iltaohjelmaa pientä purtavaa, kevyttä seurustelua ja iltapäivänokoset. Illansuussa saunottiin ja puhtoisina painuimme ruokailemaan. Vatsan tarpeet tyydytettyinä hiljennyimme kuuntelemaan yhtyettä *Lost Kolhoces* (kadonneet kolhoosit) (alaotsikkona; erittäin surullisen kohtalon omaava orkesteri, kolme Tarton yliopistossa opiskelevaa Suomalaista, joista yksi on motoristi) (mitäköhän toikin meinaa? lat huom.). Illan päätti komea ilotulitus, jonka järjestelyn hoiti ansiokkaasti luontoäiti. Olipa sen jälkeen mukava istuskella teltassa ynnäilemässä päivän kokemuksia, kuunnella sateen ropinaa teltan kattoon ja vaipua rauhaisaan uneen. Sunnuntaille jäikin sitten aamiaisen jälkeen vain leirin purku. Niin, tietysti myös kotimatka. Ajelimme kolmen pyörän porukassa sopivasti tauotellen hissuksiin kohti Tallinaa, pääsipä reipas ukkoskuuro yllättämään matkalaiset ennen etappia, mutta eihän se menoa haitannut.

Tutustuimme kävellen vanhan kaupungin arkkitehtuuriin, totesimme rakennuskannan olevan korjauksen tarpeessa, ja jo osin sitä suoritettavankin. Pyörähdys pyörillä kaupungilla ja satamaan, jossa saimme onneksemme paluulippumme vaihdettua aikaisempaan lauttavuoroon. Ja eikös vain käynyt niin, laivan kansipaikoilla kun virvokkeita nautimme, että pöytämme istahti yksi edellisillan "kolhoosimusikko". Hän viihdytti meitä laulu- ja musiikkiesityksillään, kertoili opiskelevansa teologiaa ja ei koskaan papiksi valmistuvansa. En udellut syytä hänen opiskeluunsa.

Siinä se reissu sitten oli, vain passintarkastus ja sateiseen Helsinkiin; oli jälleen aivan mukava tulla kotiin

Motoristi Oskari

Matkaraportti Pietarista

Syyskuun ensimmäisenä päivänä yhdeksän henkinen seurue, joista neljä Pasilan osaston sirkeäsilmäistä matkaajaa (Teuvo Pykönen, Osku Lahtinen, Juha Öhman ja Kai Backman) kokoontui Helsingin rautatieasemalla tarkoituksena ottaa osaa SVYS:n (Suomen ja Venäjän kansojen ystävyyssseura) järjestämälle matkalle Pietariin.

Retkikunnan johtaja P. Luukkainen

Junamme lähti aikataulunmukaisesti klo 6.30 ja heti matkamme alussa oli nähtävissä matkamiesten ratkiriemukas ilme ja luonne.

Postin varatoimitusjohtaja **Pekka Luukkainen** toimi retkikunnan johtajana kertoen ensimmäisenä päivänä ajan-

kohtaisia kuulumisia postin nykytähtäimen kehityssuunnitelmista.

Mitään erikoista ohjelmaa ei ensimmäisen matkapäivän osalta oltu järjestetty, mutta päättäväisten matkalaisten joukko päätti omatoimisesta ohjelmasta itseohjautuvuuden mukaan.

Toisena matkapäivänä (2.9.) Kirovskin alueen päällikkö kestitti matkalaisia avokätisellä ja äärimmäisen ystävällisellä tavalla, joka oli ehkä paras osoitus venäläisestä ystävällisyydestä.

Erityisesti jäi mieleen pääpostitalolla käynti, mutta kiintoisaa oli myös kiertoajelu kaupungilla. kiertoajelun jälkeen oli vuorossa risteily Laatokalla, joka varmasti miellytti kaikkia osallistujia.

Laatokalla risteilyn jälkeen oli vuorossa illanviettoa, joka oltiin järjestetty erittäin auvoisella tavalla supisuomalaiseen tapaan. Saunomista ja hauskoja keskusteluja, josta ei myöskään puuttunut ammatillisia ajatustenvaihtoja.

Paikalla oli myös Pietarin tietoliikennetyöntekijäin ammattiosaston varapuheenjohtaja **Tatjana A. Bytsko**, jonka kanssa oli mahdollisuus vaihtaa edunvalvonnallisia mielipiteitä.

Backman ja pato

Kolmantena matkapäivänä (3.9.) matkalaisille oli varattu auto ja kuljettaja, jonka johdosta voitiin tutustua Pietariin varsin perusteellisesti.

Käytiin katsomassa Leningradin tuhatpäiväisen piirityksen saksalaisrintaman kohtaa, jolloin Pasilan osaston puheenjohtaja Teutori Pykönen totesi, että saksalaiset eivät päässeet yhtä pitkälle kuin Pasilan osaston edustajat.

Ne ihmiset, jotka ovat lukeneet kirjaa Rikos ja rangaistus voivat Pietariin matkustaessaan pitää kirjaa karttana, sillä matkalaisetkin kävivät kirjan mainituissa osoitteissa ja autenttisissa kohteissa.

Kävimme myös Kronstadin linnoitusalueen välittömässä läheisyydessä, joka oli myös kolmannen matkapäivän ehkä merkittävin ja mielenkiintoisin kokemus historiallisten tosiasioiden vuoksi. Pääsimme tosin vain kiipeämään keskeneräiselle patotyömaalle.

Teutori Pykönen pitikin matkan tässä vaiheessa ankaran, mutta sitäkin tarkemman ja hyvin valaisevan luennon Pietari-

rin kulttuurillisesti merkittävistä kohteista jaksaa vastata kaikkiin matkalaisten esittämiin kysymyksiin väsymättä.

Postin varatoimitusjohtaja Pekka Luukkainen kertoi päivän päätteeksi hauskan yksityiskohdan merkittävästä sotilasurastaan. Hän kertoi, että hänet ylennettiin joku aika sitten ylikersantiksi ja uudestaan ylikersantiksi 3. 9. 1994, ilmeisesti kyse oli jonkinlaisesta sekaannuksesta.

Neljäntenä matkapäivänä oli ohjelmassa vapaata toimintaa – kukin halunsa mukaan. Lahtisen Osku päättikin vaihtaa "taiteita" paikallisen taiteilijan kanssa hyvällä menestyksellä eli piirsivät toisistaan muotokuvia.

Me muut matkailijat hajaannuimme ympäri Pietaria saamaan viimeisen silauksen ja jalkatuntuman Pietarin koviin katuihin ja matkanähtävyyksiin (voitonmerkki, kirkot, museot jne.).

Kaiken kaikkiaan matka Pietariin oli luonteeltaan opintomatka ja siten siis hyvin opettavainen.

Totesimme ihmisten olevan kaikkialla maailmassa samanlaisia ja olimme yhdessä liikkuttavan yksimielisiä siitä, että olimme omalta osaltamme ehkä edistäneet suomalaisten ja venäläisten ystävyyt-

Voitonmerkki

tä omalla pienellä, mutta ei suinkaan kaikkein vähäpätöisimmällä panoksella.

Kotimatalle lähdimme ehkä hieman matkasta rasittuneina, mutta tyytyväisin mielin, sillä olimmehan edistäneet Suomen ja Venäjän kansojen ystävyysseuran Posti-telen Helsingin osaston asiaa.

Rauhaa ja ystävyyttä kaikkien ihmisten kesken. Niin on parempi.

Retkikunnan puolesta
Kai Backman

Vauhti päällä Nevskillä...

Laittomasti irtisanotuilla selvä kanta –työnantaja haastettava oikeuteen

Elokuun viimeinen päivä järjesti ammattiosasto info-tilaisuuden niille osaston jäsenille, jotka työnantaja mielivaltaisessa henkilöstöpolitiikassaan katsoi parhaaksi potkaista ulos talosta.

Informaatiotilaisuus järjestettiin nimenomaan siksi, että nämä irtisanomiset ovat olleet laittomia.

Ammattiosaston toimikunnan jäsenten lisäksi paikalla olivat Kari Tamminen Postiliitosta ja Heikki Sipiläinen, juristi V.T.Y:stä.

Tilaisuuden avasi pääluottamusmies Hannu Sojakka todeten, että tarkoitus on selvittää mitä irtisanottujen asialle ryhdytään tekemään.

Kari Tamminen kertoi omassa alustuksessaan, että liitolla ja työnantajalla on erimielisyyttä siitä, ketkä ovat määräaikaisia työntekijöitä, ketkä vakinaisia. Työnantaja on lähtenyt edelleenkin siitä, että kaikki ne joilla ei vanhan liikelaitoksen aikaan ollut omaa virkaa ovat määräaikaisia.

Tamminen kertoi, että määräaikais- tettu- ja irtisanottujen ongelma jakautuu kahteen osaan: muuhun maahan ja Pasilaan. Tässä on taustalla jakelun uusi mittajärjestelmä ja poka, jotka vähentävät työpaikkoja. Pasilan tilanne on katsottava erikseen, koska täältä eivät työt ole vähentymässä tai loppumassa.

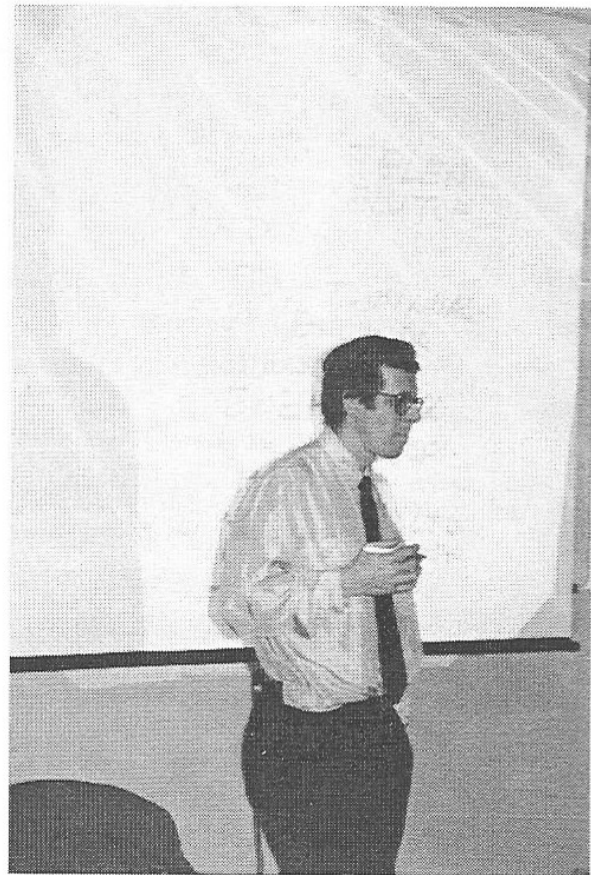
Tämän jälkeen alettiinkin päästä itse asiaan. Lakimies Sipiläinen astui estraadille kalvoineen todistelemaan, miten hankala oikeustie oikeutta hakimassa on. Neuvottelutietä kuulema voitaisiin saada nopeammin kelvolliset korvaukset laittomasta irtisanomisesta. Yleisöstä kyllä kyseenalaistettiin työnantajan halu myöntää vapaaehtoisesti tehneensä väärin ryhtymällä maksamaan irtisanotuille korvauksia.

Sipiläisen puheet alkoivat muistuttaa jo säätiedotusta tämän arvioidessa, miten hyvät mahdollisuudet on neuvottelupöydässä päästä tuloksiin. Ensin oli kuulema näyttänyt hyvältä, sitten huonolta ja nyt taas suhteellisen hyvältä. Yleisöltä ainakin irtosi makeat naurut.

Useammastakin suusta todettiin, ettei irtisanomisiin ollut perusteita. Merkkeinä tästä mainittiin mm. lisääntyneet ylityöt.

Lasse Nevalainen ammattiosaston toimikunnasta palautti mieliin määrää- kaistaistelun historiaa. Aluksi määrää- kaistettuja oli ollut yli 300, joista Pasilan osaston taistelulla valtaosa pelastettiin. Ammattiosaston painostustoimin luku pienenikin 23:een, joiden työsuhde päättyi kesäkuun lopussa. Nevalainen muistutti, että oma liitto pisti suitset ammattiosaston taistelulle jäsentensä puolesta. Tähän linjaan kuului uhkailuja ammattiosaston erottamisesta liitosta ja jäsenistön pelottelua tiedotteilla.

Puheenvuoronsa lopuksi Nevalainen totesi, ettei luottamusmiehen irtisano- mista mikään itseäänkunnioittava liitto

Sipiläisen puheet toivat meteorologin mieleen...Eilen näytti hyvältä, tänään ei niin hyvältä.

katso sormiensa välistä.

Ammattiosaston puheenjohtaja Teuvo Pykönen muistutti myös, ettei irtisanomisille ole mitään perusteita. Hän tähdensi myös kyseessä olevan poliittinen ratkaisu, josa työnantaja on irtisanonut laittomasti nimenomaan ay-aktiiveja. Kysymys oli Pykösen mukaan myös rasismista. Onhan irtisanottujen joukossa paljon ulkomaalaisia työntekijöitä.

Pitkällisten ja värikkäiden keskusteluiden jälkeen päätettiin selvittää irtisanottujen kanta asiaan; tulisiko odottaa neuvotteluratkaisua korvauksista vai viedä irtisanomiset oikeuteen. Kanta oli selvä: 13 paikalle saapuneesta 12 ilmaisi selkeästi haluavansa oikeustietä, yhden kielitaito ei riittänyt ottamaan asiaan kantaa. Niiltä, jotka eivät olleet päässeet paikalle päätettiin tiedustella kantaa kirjallisesti.

P.Lavento

Pasilan osaston petanqistit niittivät mainetta maailmalla

Tampereella vanha jengi koossa taas! Ja ilmoja piteli.

Tankkaus onnistuu huomattavasti paremmin kuin Konosella.

Pasilan osaston joukkueet osallistui-
vat heinäkuun 16. päivä järjestettyyn
VTY:n turnaukseen Kotkassa saamatta
suurempaa menestystä.

30 heinäkuuta oli skabat Tampereel-
la. Tällä kertaa Pasila osallistui Nääsவில்
openiin veren maku suussa kolmella
joukkueella. Hölmöt nimeä kantanut
joukkueemme ylsi pronssiin! Tässä po-
rukassa pelasivat Matsonin Hessu ja
Penkkimäki E-kirjeestä ja Petteri
yöporukasta. Pasilli onnittelee mita-
listeja! Myö tullaan taas ensi vuonna,
varokaa!

M.Poutanen

Palkinnoilla perskutarella.

Osoitteenmuutos:

PA

Postiliiton Pasilan
osasto ry

PL 25

00230 Helsinki 23

Uusi osoite:
